

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

a Czingula Ügyvédi Iroda (Budapest 1068 Szondi u. 75.) által képviselt
) felperesnek –

a Hitex Pénzügyi Zrt. “va.” (1137 Budapest Szent István park 14. I. em. 3.) I.r. és

az **Argenta Faktor Zrt.** (1026 Budapest Hűvösvölgyi út 27.) II.r. alperesek ellen

szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2021. február 2. napján kelt, 6.P.300.311/2021/2. számú végzésével szemben a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatja, és mellőzi a keresetlevél visszautasítását, a személyes költségfeljegyzési jog elutasítását, a végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelem elutasítását és az eljárás illetékmentességének megállapítását.

E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság végzésével a keresetlevelet visszautasította. A felperes személyes költségmentességi jog engedélyezése iránti kérelmét elutasította. A /2020.számú végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította. Rögzítette, hogy az eljárás illetékmentes.

Indokolásában rögzítette, hogy a felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felperes és I. rendű alperes között 2008.11.17-én aláírt „Készfizető Kezesség Megállapodás” elnevezésű kezességvállalás érvénytelen. Ezzel egyidejűleg a felperes kérte a Dr. Csontos Imre Végrehajtó Iroda előtt /2020. számon folyamatban lévő végrehajtási eljárás felfüggesztését.

Keresetlevelében úgy nyilatkozott, hogy a II. rendű alperes a felperes ellen dr. Lesnyák Ferenc közjegyző előtt /2017. számon 1.500.000 Ft megfizetése iránt kezdeményezett fizetési meghagyást, amely felperessel szemben – ellentmondás hiányában – jogerőssé vált. Csatolta a jogerősítő záradékot. E jogerős fizetési meghagyás alapján indult a felperessel szemben Dr. Csontos Imre Végrehajtó Iroda előtt /2020. számon végrehajtási eljárás.

Az elsőfokú bíróság döntését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.). 176. § (1) bekezdésének d) pontjára alapította, és azzal indokolta, hogy a keresettel támadott kezési szerződéssel kapcsolatos követelés a fizetési meghagyásos eljárás során jogerősen elbírálásra került, és a fizetési meghagyás jogereje a Pp. 360.§. (1) bekezdésének alkalmazásával kizárja, hogy ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt a felek egymással szemben peres eljárást indítsanak.

Indokolása szerint a 2009. évi L. törvény (Fmhtv) 36.§. (1) bekezdése alapján a jogerős fizetési meghagyásnak ugyanolyan hatálya van, mint a jogerős ítéletnek, ennél fogva a Pp. 360.§. (1) bekezdése a fizetési meghagyásos eljárásban született jogerős határozat esetén is alkalmazandó.

Jelen peres eljárás azok (vagy jogutódaik) között indult, akikre a korábbi jogerős határozat anyagi jogereje kiterjed, annak nincs jelentősége, hogy a jogutódlás milyen alapon következett be.

Megállapította, hogy a jelen per tárgya azonos a korábbi fizetési meghagyásos eljárásban érvényesített joggal és ténylappal.

Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes a fizetési meghagyásos eljárás kötelezettjeként jogosult volt ellentmondással élni a fizetési meghagyással szemben és ebben hivatkozhatott volna a kölcsönszerződés illetőleg a kezesi szerződés érvénytelenségére. Ezt azonban elmulasztotta.

Arra figyelemmel, hogy a felperes a vele megkötött kezesi szerződésből eredő kötelezettség teljesítésére köteles a jogerős fizetési meghagyás alapján, utóbb a kezesi szerződés érvényességét nem vitathatja.

A személyes költségfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmet a keresetlevél visszautasítására figyelemmel utasította el, a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (Kmtv.) 11. § c) pontja alapján.

Figyelemmel arra, hogy a bíróság a keresetlevelet visszautasította, ezért a végrehajtás felfüggesztésének nincs helye.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján rögzítette az eljárás illetékmentességét.

- [2] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, és kérte annak megváltoztatását, az elsőfokú bíróság utasítását az eljárás lefolytatására.
Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja téves, „a szerződés érvénytelensége tárgyában a fizetési meghagyás nem minősül ítélt dolognak.” Álláspontja szerint a Pp.360.§ (1) bekezdése alapján ítélet dolognak csak a keresettel érvényesített, elbírált jog tekinthető a 2012.5.209 BH+ számon közzétett eseti döntésben kifejtettek alapján. Emellett a felek személye azonos ugyan, azonban az érvényesített jog különböző, az jelen ügyben a szerződés érvénytelensége, míg a fizetési meghagyásban „a kezesség alapján fennálló tartozás”. A szerződés semmisségére bárki határidő nélkül hivatkozhat a Ptk.234.§ (1) bekezdése alapján.
- [3] A fellebbezés alapos.
- [4] A másodfokú bíróság a végzést teljes terjedelmében bírálta felül a Pp. 370.§ (1) bekezdésében foglalt felülbírálati jogkörének korlátai között, a Pp. 371.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti fellebbezési kérelem alapján.
A felperes fellebbezését a másodfokú bíróság annak tartalma szerint valamennyi elutasító rendelkezés mellőzésével való megváltoztatás iránti kérelemnek tekintette.
- [5] A végzés hatályon kívül helyezésére nem indok, ezért a másodfokú bíróság a Pp.389.§ alapján alkalmazandó 383.§ (1) bekezdése alapján az ügy érdemében határozott.
- [6] A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, végzése érdemben nem helyes, ezért azt a Pp. 389.§-a alapján alkalmazandó 383.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta.
- [7] A jelen perben a peres felek valóban azonosak az elsőfokú bíróság végzésében megjelölt fizetési meghagyásos eljárásban részt vevő felekkel, azonban sem az érvényesíteni kívánt jog, sem a tényállás teljes azonossága, sem a per tárgyának azonossága nem áll fenn.
- [8] Az elsőfokú bíróság által hivatkozott jogerős fizetési meghagyás tárgya a szerződés teljesítése iránti igény volt. Jelen per tárgya ettől eltér, ez: a szerződés érvényessége-érvénytelensége.
Alappal hivatkozott a felperes arra, hogy a jelen perben a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt előterjesztett kereseti kérelemben megjelöltek szerint az érvényesíteni kívánt jog (az 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 210.§ (1)-(2), 213.§ (1) c), 217.§ (1) - 218.§ (1), 209.§ (1) (4)

bekezdései) eltér a szerződés teljesítése (Ptk.522.§, 523.§ 273.§) iránti fizetési meghagyásos eljárásban érvényesített jogtól.

Emellett a ténybeli alap csak részben egyezik, annak ugyanis jelen perben nem csupán a szerződés megkötése, hanem a semmisségre, érvénytelenségre vezető egyéb körülmények is részét képezik.

Ezért a szerződés érvényessége nem ítélt dolog, az nem minősül a fizetési meghagyásban érdemben elbírálnak.

- [9] Rámutat a másodfokú bíróság, hogy az ítéletek és az ítélet-hatályú fizetési meghagyás anyagi jogereje is csak a ténylegesen elbírált kereset, ellenkérelem, viszontkereset, beszámítási kifogás tekintetében áll be. Ennek okán azok anyagi jogereje nem terjed ki az elő nem terjesztett védekezésre, így a szerződések érvényességére sem. Egy védekezés előterjesztésének elvi lehetősége, illetve annak elmulasztása nem befolyásolja azt, hogy az ítéletben (ítélete hatályú határozatban, jogerős fizetési meghagyásban) az ténylegesen nem került elbírálásra. Az ítélt dolog tekintetében pedig csak ennek van jelentősége.
- [10] Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a szerződés érvényessége akár megtámadás, akár semmisség folytán fennállhat, ám annak vizsgálata (kevés kivétellel) nem feladata sem a szerződés teljesítése iránti követelést érvényesítő eljárásban eljáró közjegyzőnek, sem bíróságnak. Csupán a külön bizonyítás nélkül, a peradatok alapján a nyilvánvalóan észlelhető semmisség az, melyet a bíróság hivatalból vizsgálhat. A semmisség elbírálatlanságát azonban nem érinti, ha a marasztalás iránti perben azt a bíróság bármely okból nem vizsgálja (így pld. az nem nyilvánvalóan észlelhető a peradatok alapján).
- [11] Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a szerződés érvénytelenségének, semmisségének megállapítása iránti perben hozott ítélet nem bírálja felül a marasztalást elrendelő ítéletet, a per tárgya nem azonos.
Ez abból is kitűnik, hogy még egy szerződés semmisségét, érvénytelenségét kimondó ítélet sem érinti a korábban jogerőre emelkedett marasztaló ítélet, ítélet hatályú fizetési meghagyás jogerejét, végrehajthatóságát, teljesítésének kötelezettségét. Ilyen elvi esetben a megfelelő eljárásjogi eszközök, további eljárások - határidőben való - megindítása útján érheti el a fél, hogy fizetési kötelezettsége tekintetében figyelembe vehető legyen egy esetlegesen megállapított semmisség (Így például végrehajtási záradék törlése, végrehajtási lap visszavonása, vagy erre alkalmas más eljárás megindítása útján.)
- [12] Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a jogalkotó épp ezért tette lehetővé korábban és jelenleg is az ilyen utólagos érvénytelenséget megállapító ítéletekből fakadó egyéb jogkövetkezmények érvényesítését a végrehajtási eljárásban – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) alapján korábban indítható végrehajtás megszüntetése iránti perekben a 368.§-a alapján, továbbá a jelenleg is hatályos, bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 56.§-ában foglalt szabályok útján.
- [13] Mindezek alapján a keresetlevél visszautasításának az elsőfokú bíróság végzésében megjelölt okból nem volt helye.
Az elsőfokú bíróság végzésében nem jelölt meg további perakadályt, hiányt, mely a visszautasításra okot adott volna. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság alaposnak találta a felperesnek a végzés megváltoztatása iránt előterjesztett fellebbezését, és az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatva mellőzte a keresetlevél visszautasítását.
- [14] Ezért nem volt helye sem a költségmentesség iránti kérelem, sem a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elutasításának, az eljárás illetékmentessége megállapításának, ezért a másodfokú bíróság a

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
47.Pkf.631.307/2021/3.

végzés megváltoztatásával e rendelkezéseket is mellőzte.

- [15] A fellebbezés eredményre vezetett, a jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú perköltséget nem számított fel, ezért a másodfokú bíróság az erről való rendelkezést mellőzte.
- [16] A fellebbezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt.

Budapest, 2021. március 30.

Király Róbertné dr. Johanovits Livia s.k. a tanács elnöke, dr. Keviczki-Kovács Zsuzsanna s.k

előadó bíró, dr. Keserű Tamás s.k. bíró